

TUNTOSARVI

Nro 6 1986

TUNTOSARVI

Kuulonäkövammaisten lehti
ilmestyy 48 kertaa vuodessa, perjantaisin
Nro 6/86
12. vuosikerta

JULKAISIJA

Näkövammaisten Keskusliitto ry.

PÄÄTOIMITTAJA Orvokki Holopainen
TOIMITTAJA Timo Pietilä

TOIMITUKSEN OSOITE

Näkövammaisten Keskusliitto
Mäkelänkatu 50, 00510 Helsinki
puh. (90) 77041/227

SISÄLLYS

Opaskoira apuvälineenä	1
Ajankohtaista	6
Lukijan palsta	12
Purjoa ja perunaa keittona	16

TUNTOSARVI

7.2.1986

Opaskoira apuvälineenä

Ari Suutarla

- Olen täysin sokea. Jo 16 vuotta olen kulkenut opaskoiran kanssa. Kuuloni on vielä terve. Ennen opaskoiraan liikuin valkoisen kepin kanssa. Nyt menee paremmin. Ei tarvitse pelätä törmäämistä esteisiin. Koira väistää ne.

Kun koira on sairas tai menen ulkomaille, joudun jättämään opaskoiran kotiin. Silloin tunnen itseni hyvin avuttomaksi. Olen siis tullut riippuvaiseksi koirasta. En osaa käsitellä valkoista keppiä joustavasti ja automaattisesti. Muistan kyllä keppitekniikan periaatteet, mutta se ei auta.

Olen yksi päättäjistä

- Yli kymmenen vuoden ajan olen ollut mukana suomalaisessa opaskoiratyössä. Kuulun niihin hallintoeliimiin, jotka tekevät päätöksiä. Nyt Näkövammaisten Keskusliitto rakentaa uutta opskoirakoululua Vantaalle. Yritän pitää puolia, että opaskoirakoulusta tulisi hyvä. Tarvitsemme hyviä opaskoiria.

Osallistun myös päätöksentekoon kenelle opaskoira annetaan ja kenelle ei. Tämä työ on hyvin vaikeata. Moni hiljattain näkönsä menettänyt haluaa heti opas-

koiran. Hän kuvittelee, että opaskoira ratkaisee kaikki liikkumisongelmat.

Hyvä kuulo välttämätön

Minulla on monta kertaa vaikeuksia opaskoiran käytössä liikenteessä. Muu koiran käsittely ja hoito on vaativaa työtä. Monissa tilanteissa kuulo näyttää ratkaisevaa osaa.

Opaskoira ei koskaan lähde kadun ylitykseen ilman minun lupaani. Minun pitää kuulon avulla varmistautua, ettei tule autoja. Jos koira on samaa mieltä, että kadun yli voi mennä, me menemme. Muutoin odotamme.

Näin talvella on kadulla usein vaikeuksia. Lumilinko tai muu työkone kadulla pitää kovaa meteliä. Silloin en kulle autojen ääniä. Käskyjen antaminen koiralle on vaikeata. En tiedä, pitäisikö mennä suoraan, vasemmalle vai oikealle. Metelin takia en rakennusten kaikumisesta korviin tunne edes, olenko risteyksen lähellä vai keskellä korttelia. Melu näkövammaiselle on sama kuin sumu näkeväälle.

Monet luopuneet opaskoirasta

Tiedossani on monta tuttua näkövammaista, jotka ovat luopuneet opaskoirasta. Syy on ollut toisen korvan tai molempien korvien kuulokyvyn aleneminen. Jos toisen korvan kuulo on mennyt, on vaikea tietää, mistä suunnasta äänet tulevat. Tarkoitan tässä auton ja liikenteen ääniä.

Koiran käsittelyssä ja hallinnassa tarvitaan myös kuuloa. Kuulon avulla tietää, missä päin koira liikkuu. Kun ulkoiluttaa koira, takajalan raaputtamisen äänistä kullee, milloin eläin tekee tarpeitaan.

Monta kertaa on esimerkiksi saari tai metsäalue hyvä paikka, jossa koiran voi laskea vapaasti irti juoksemaan tarpeilleen ja rentoutumaan. Silloinkin on hyvä kuulla, missä koira menee. Kun minun pitää lähteä, kutsun huutaen tai viheltäen koiran luokseni. Korvillani kuulen, milloin se tulee. Aina se ei tule. Varsinkin juokusua aikana koiralla on halu mennä kauas. Poikakoira on aina kiinnostunut ympäristön hajuista ja on ehkä vaikeampi pitää hallinnassa kuin tyttökoira.

Kun opaskoiran käyttäjän kuulo on heikentynyt, hän on tehnyt päätöksen antaa koiran pois. Luopumispäätös on aina vaikea.

Ulkomaisia kokeiluja

Olen vierailut Amerikassa ja Euroopassa monilla opaskoirakouluilla. Olen keskustellut, kenelle opaskoira soveltuu. Olen kysynyt myös opaskoiran seveltuvuudesta kuulonäkövammaisille. Kaikkalla vastaus on ollut ehdottomasti ei. Kokeiluja on kyllä suoritettu.

Viimeksi Ruotsissa vuonna 1985 kokeiltiin kahden opaskoiran ja kahden kuurosokean kanssa. Toinen epäonnistui heti alkuunsa. Toisen suhteen opaskoirakoulun koluttajat ovat pelko sydämessä. Milloin tapahtuu onnettomuus?

Suomi on pieni maa, ja meidän asukamäärämme on pieni. Suomessakin voidaan suorittaa kokeiluja.

Mutta voidaan kysyä, onko se tarpeellista ja vaivan arvoista.

Ehkä metsäpoluilla

Jos minulla olisi huono kuulo tai se puuttuisi kokonaan, en uskaltaisi mennä missään tapauksessa julkiselle tielle tai kadulle opaskoiran kanssa. Tiellä on moottoriajoneuvoja.

Ilma kuuloa voisin korkeintaan kävellä erämaiden metsäautotiellä tai metsäpolulla. Siellä ei ole moottoriajoneuvoja. Mutta opaskoiran käyttö on paljon muuta kuin opastusta. Vapaa-aika on enemmän kuin puolet ajasta. Täysin näkövammaisellakin on vaikeuksia koiran käsittelyssä. Kuulo auttaa siinä tavattomasti.

Eksymisiä ja karkaamisia

Hyvänkin opaskoiran kanssa eksyy. Yhtäkkiä en vain tiedä, missä olen ja mihin suuntaan jatkaisin. Tiedän, että koira ei vie minua esteisiin ja vaaroihin siinä mielessä koira ei ole mikään pelastaja. Se ei ole robotti eikä automaatti. Se on kyvyiltään rajallinen olento niin kuin ihminenkin.

Kun eksyn koiran kanssa, tarvitsen toisen ihmisen. Häneltä kysyn neuvoa, niin kuin tervekin ihminen kysyy oudossa paikassa. Ihmisen löytäminen ei aina ole helppoa. Liikenteen keskellä en kuule ihmisen askeleita, ja erämään metsissä heitä ei ole.

Kun koira jostakin syystä karkaa, olen taas vaikeuksissa. Monta kertaa olen tuntikausia joutunut

odottamaan, että koira tulee taikaisin. Vika on tietenkin minun. Olen päästänyt koiran irti minun kannaltani huonossa paikassa.

Kupla särky

Tiedän, että maamme kuurosokeiden keskuudessa puhutaan nyt opaskoiran mahdollisuuksista toimia apuvälineenä. On herännyt odotuksia ja toiveita. Ei tarvitsisi aina olla sidottu näkevään ihmiseen.

Minua saa syyttää ennakkoluuloiseksi tai asenteelliseksi. Haluan selkeästi ja kokemukseen vedoten kertoa Suomen kuulonäkövammaisille, että opaskoiraan kohdistettujen odoteusten seurauksena on varmasti paljon pettymystä. Parhaallakaan koulutuksella koirasta ei saa robottia tai hinaajaa, joka vetää ihmisen kauppaan tai kotiin.

Toiveita kyllä sopii elättää ja asioista puhua. Minun mielestäni opaskoiran ja kuurosokean yhteistyöstä ei tule mitään muuta kuin harmia ja pettymystä. Tämän kirjoittamisella en tahdo loukata ketään. En myöskään halua aliarvioida kuulonäkövammaisen mahdollisuuksia. Tunnen ehkä tarpeeksi kuulovamman haittoja. Tunnen näkövamman haittoja, ja tunnen opaskoirien mahdollisuuksia.

AJANKOHTAISTA

Kahvin hinta nousee lähiviikkoina

Paulig ja Eka ovat jo ilmoittaneet paahtimohintojen korottamisesta keskimäärin 7,50 km kilolta. Muut paahtimot noudattavat esimerkkiä lähipäivinä. Korotuksen jälkeen kahvikilo maksaa keskimäärin 45 mk. Liikkeet myyvät vanhat varastonsa vielä vanhalla hinnalla, mutta koska ihmiset ovat ostaneet kahvia nyt paljon varastoon, ei vanhojen varastojen odoteta riittävän kuin muutamaksi viikoksi.

Hintojen odotetaan kohoavan uudelleen muutaman kuukauden kuluessa. Uudesta korotuksesta on ennuustettu saman suuruista kuin nyt toteutetusta korotuksestaakin.

Raakakahvin hinta on noussut viimeisen puolen vuoden kuluessa roimasti maailmanmarkkinoilla. Nyt nousu näyttää kuitenkin pysähtyneen. Hinnan nousuun ovat vaikuttaneet huonot satoennusteet kahvintuottajamaissa.

Helsingin Sanomat 30. ja 31.1.

Johdoton puhelin tulossa Suomeen

Helsingin Puhelinyhdistys on alkanut myydä johdotto-
mia puhelimia. Nämä puhelimet ovat tavallisen puhe-

limen näköisiä muutoin paitsi että niissä ei ole seinäjohtoa. Tämän vuoksi puhelin voidaan siirtää mihin tahansa muutaman kymmenen metrin päähän puhelin-koskettimesta.

Vastaavanlaisia puhelimia on tuotu Suomeen jo aikasemmin, mutta niitä ei ole saanut kytkeä puhelinverkkoon niiden heikon teknisen laadun vuoksi. Uuden langattomat puhelimet ovat olleet hyvin kysytyjä, kerrotaan Helsingin Puhelinyhdistyksestä. Kantopuhelinta ovat kysyneet mm. rakennustyömaiden, varastojen ja korjaamoiden työnantajat ja pienyrittäjät, jotka liikkuvat työpaikallaan paljon. Puhelimen arvelaan kiinnostavan myös liikuntavammaisia. Johdoton puhelin maksaa nyt 3.450 mk eli noin kymmen kertaa enemmän kuin tavalliset langalliset puhelimet.

Helsingin Sanomat 29.1.

Puhelimien ym. telelaitteiden hinnat laskevat

Hallituksen käsittelyyn lähiaikoina tuleva teletoimintalaki alentaa voimaan tullessaan telelaitteiden hintoja. Arvioiden mukaan on esimerkiksi puhelimen hintoihin odotettavissa 20-50 prosentin hinnanalennus.

Hintojen aleneminen johtuu uuden lain myötä kiristyvästä kilpailustua. Tähän asti vat L. M. Ericsson, Siemens ja ITT hallinneet puhelinmarkkinoita. Pian telelaitokset alkavat kuitenkin hankkia myös muiden tehtaiden laitteita. Halvimmat puhelimet ovat tähän asti maksaneet 500-600 mk. Lain tultua voimaan arvi-

oidaan halvimpien mallien maksavan alle 300 mk.

Suomessa on myyty jo muutaman vuoden ajan myös ns. harmaapuhelimia. Ne ovat tavallisesti kauko-idässä valmitettuja puhelimia, joita kyllä saa tuoda Suomeen, mutta joiden kytkeminen puhelinverkkoon on kielletty. Kiellon valvominen on kuitenkin osoittautunut mahdottomaksi ja esimerkiksi viime vuonna myytin Suomessa harmaapuhelimia yli 50.000 kpl. Harmaapuhelimen hinta on edullisimmillaan alle sata-

sena. Puhelimien ohella uusi laki kiristää kilpailua myös puhelinvaihte, modemi-, telex- ja telekopiolaitteiden markkinoilla. Erään puhelinalalla toimivan yrityksen toimitusjohtaja ennustaa, että esimerkiksi puhelinvaihteiden hinnat putoavat lähivuosina puoleen nykyisestä. Puhelinvaihte on keskus, johon voidaan kytkä useita muita puhelimia.

Helsingin Sanomat 29.1.

Lumi haittaa edelleen sähkönjakelua

Lumen painosta linjoille kaatuneet puut ovat jälleen aiheuttaneet lukuisia sähkökatkoja Pohjois-Suomessa. Vikoja on ollut poikkeuksellisen paljon myös itäisen Suomen puhelinliikenteessä: Pohjois-Savossa ja Karjalassa on kirjattu tammikuussa noin 2.500 vikaa. Vähäisten tuulien ja lumisateiden yhteisvaikutuksen vuoksi on Itä-Suomen puiden oksilla nyt poikkeuksellisen suuri lumikuorma. Sen paino taittaa puut puhelin ja sähkölinjojen päälle.

Helsingin Sanomat 25.1.

Amerikkalainen avaruusalus kuvasi Uranuksen pintaa

Amerikkalaisen avaruusaluksen Uranus-planeetalta ottamien kuvien mukaan planeetalla on yhteensä ainakin 15 kuuta ja kymmenen rengasta. Uranuksen pinnalla on valtavia kanjoneita ja jyrkkiä halkeamia.

Miehittämätön avaruusalus Voyager II on ollut nyt matkalla kahdeksan vuotta. Uranusta kuvatessaan se oli 3,2 miljardin kilometrin päässä maasta. Ennen Voyagerin ottamia kuvia Uranuksesta tiedettiin hyvin vähän. Maasta käsin oli voitu kauoputkella havaita vain viisi sen ympärillä olevaa kuuta.

Voyager II on pitkän avaruusmatkansa aikana ehtinyt tutkia nyt Saturnuksen, Jupiterin ja Uranuksen. Seuraava planeetta jonka se saavuttaa on Neptunus. Sen luokse avaruusaluksen arvioidaan saapuvan vuonna 1989. Sen jälkeen Voyager jatkaa matkaansa kohti Plutoa, joka on aurikokuntamme kaukaisin planeetta.

Helsingin Sanomat 27.1.

Matti Nykänen hyppykunnossa

Matti Nykänen on löytänyt vahvan hyppykynnon. Kun hän voitti Japanissa Sapporon pienen mäen kilpailun, hän siirtyi samalla maailmankupin johtoon. Sapporon kilpailussa ei kukaan pystynyt uhkaamaan Nykästä, sillä toiseksi sijoittunut Itävallan Ernst Vettori jäi peräti 35,4 pisteen päähän.

Nykänen on ollut mukana tähän mennessä vain kuudessa maailmankupin kilpailussa. Näistä hän on voittanut neljä. Muilla kilpailijoilla on kilpailuja paljon enemmän, sillä Nykänen joutui valmennusjohdon määräyksestä jäämään pois Saksan-Itävallan mäki-viikolta huonon käyttäytymisensä vuoksi. Sapporon mä-kivoiton jälkeen Nykänen sanoi olevansa vakuuttunut, että hän voittaa tämän vuoden maailmankupin.

Helsingin Sanomat 27.1.

Ilvesten kaatoon annettiin lupia

Maa- ja metsätalousministeriö on myöntänyt 28 ilvek-senkaatolupaa. Suurin osa luvista myönnettiin Hä-meeseen. Luvan saaneet voivat aloittaa ilvesjahdin heti. Aikaa on maaliskuun loppuun.

Hämeen lisäksi lupia myönnettiin Uudellemaalle (3), Eleä-Savoon (6) ja Kainuuseen (5).

Hämeen lääniin myönnettiin 14 ilveksenkaatolupaa, niistä Etelä-Hämeen alueelle 12. Ministeriö arvioi, että lupia saaneilla alueilla asuu tällä hetkellä noin 270-300 ilvestä. Ilvesten määrä on lisääntynyt hyvää vauhtia. Esim. 50-luvulla ei Hämeen metsissä elänyt yhtään ilvestä. Kaatolupiakaan ei näin ollen ole myön- netty näille seuduille kymmeneen vuosiin.

Viime vuoden lopussa ministeriö myönsi ilvesten- kaatolupia myös Pohjois-Karjalaan (51) ja Kymen lää- niin (48 lupaa).

Helsingin Sanomat 25.1.

Influenssaepidemia leviämässä Suomeen

Jokatalvinen riesa, influenssa on liikkeellä Suomessa. Tautia on todettu tähän mennessä Helsingissä, Tam- pereella, Haminan Reserviupseerikoulussa ja Drag- svikin varuskunnassa Tammisaassa.

Epidemian otaksutaan leviävän koko maahan. Suo- messa liikkeellä oleva A-tyyppinen virus muistuttaa ominasuuksiltaan viimetalvisia viruksia. Sen vuoksi on otaksuttavissa, että taudin viime talvena sairastaneet eivät nyt liikkeellä olevasta viruksesta sairastu.

Virusta vastaan ei ole olemassa lääkkeitä, mutta kuumetta alentavia lääkkeitä voidaan tarvittaessa käyttää. Muutoin hoitona on lepo ja runsaasti lämmin- tä juotavaa.

Helsingin Sanomat 25.1.

Näkövammaisten toimintakeskus avattiin Tampereella

Näkövammaisten uusin aluetoimintakeskus on avattu Tampereella. Tämän jälkeen keskusten verkko on lä- hes suunnitellun laajuinen. Rakentamatta on enää Oulun toimintakeskus. Tampereen keskus on suurin Helsingin ulkopuolisista. Keskus on maksanut lähes kaksimiljoonaa markkaa. Annansilmät-talkoot ja Tam- pereen kaupunki ovat avustaneet rahoituksessa noin kolmanneksella. Lähes yhtä paljon saatiin Elsa Salo-

sen testamenttilahjoituksesta. Omia varoja ja lainarahaa Tampereen sokeain yhdistys on käyttänyt vajaat puolet koko summasta.

Aluetoimintakeskusella on käytössään noin 270 neliometriä. Toimistotilaa ovat saaneet Tampereen sokeainyhdistys, Näkövammaisten Keskusliitto ja Suomen kuurosokeat. Seurakunnan sokeain diakonissalla on keskusessa vastaanottotilat. Keskuksessa on lisäksi kerhohuone ja oma lehtiäänittäjä.

Tampereen sokeain yhdistyksessä on noin 560 jäsentä, joista yli puolet on täysin sokeita. Muualla maassa suhde on yleensä se, että näkövammaisia on kaksi kolmasosaa ja sokeita yksi kolmasosa.

Helsingin Sanomat 25.1.

Lukijan palsta

PALVELUTALO ITÄ-SUOMEEN

Viimeksi kerhossa juteltiin sellaisestakin, mikä asuimuoto tuntuisi kuurosokeiden kannalta mukavalta. Yleisesti rivitalo Tampereen palvelutalon mailliin tuntui mieluisalta ajatukselta. Täältä Itä-Suomesta puuttuu kokonaan aistivammaisten palvelutalo. Etelässä on

Tampereen palvelutalo, Hyvinkäällä Ävik ja nuorten asuntola, Oulussa on Runola jne. Jospa tuolla järjestön päättävissä elimissä otettaisiin ajateltavaksi seuraavan palvelutalon sijoituspaikaksi Itä-Suomi. Mitenkähän mahtaisi toimia, jos kuurosokeiden kanssa asuisi myös muulla tavoin vammaisia? Mahtaisiko tällainen palvelutaloyhteisö olla myös työpaikka? Asukkaat voisivat osallistua talon töihin vammansa rajoitusten mukaan. Aluekuntoutussihteerin vastaanotot voisi tällaisessa yhteisössä olla paikallaan, samoin kuin harrastetiloja koko alueella asuvien käyttöön. Tampereen palvelutalosta saatuja kokemuksia voidaan näinkin kehittää eteenpäin.

VIELÄ OPASKOIRASTA

Olen seurannut suurella mielenkiinnolla käytyä keskustelua opaskoirista. Perheessämme on opaskoira näkövammaisen mieheni käytössä. Asumme maaseudulla. Mies käyttää koiraan lenkkikaverina. Siihen se on hyvä kaveri. Pitää tiellä. Mutta koiraan on opetettava jatkuvasti. Välistä tämäkin koira kävelee keskellä pyörätietä ja ylittää tien jopa toisesta laidasta toiseen laitaan. Jos liikkuu kaupungissa koiran kanssa on oltava hyvä kuulo... milloin liikennevalot vaihtuu tai ihmiset lähtevät ylittämään katua tai milloin joku tarjoaa apua. Tässä on yksi asia, jos kuurosokea kävelee koiran kanssa mistä kuulevat ja näkevät tietävät että koiran kanssa kulkeva on myöskin kuuro.

Luulen että koira sopii parhaiten sellaiselle joka asuu maalla, tarvitsee koiran seurakseen ja kulkies-

saan vain lenkillä. Jos koira käyttää kaupungissa vaatii se mielestäni ainakin kuuron kohdalla myös jonkin verran näköä. Ymmärtääkseni jos kuurosokea ottaa koiran olisi ensin oltava aikaisempia tuttavuuksia koiran kanssa. On helpompi ymmärtää mitä koiran kanssa eläminen on ja miten se vaikuttaa jokapäiväiseen elämään. Koira ei ole esine joka toimii vain tarvittaessa. Se on kuin lapsi. Sitä on hoidettava ja vaalittava.

Tässä jo tulikin kai selväksi ettei koira korvaa ihmistä. Kuulevia ja näkeviä oppaita ja tulkeja tarvitsee ihan yhtäläillä oli koira tai ei. Koiria ei voi kouluttaa kuten sokeiden koiria. Niinkuin Ossi totesi ne ovat yksittäistapausten mukaan harkittava yksi kerrallaan.

NUORET MUKAAN

Olen monet kerrat miettinyt miksi nuoria on vaikeata saada mukaan toimintaan? Kun ei voi toimia kuulovammaisten kerhoissa, ei voi toimia kuurojen kerhossa, vielä vähemmän näkövammaisten kerhoissa, ajatellaanko ettei voi toimia missään?

Sinä nuori kuulonäkövammaisen! Tämän on sinulle. Kuulonäkövammaisten joukkoon voi tulla sellaisena kuin on. Meitä ei tarvitse pelätä. Joukosta löytyy aina joku, joka osaa kommunikoida sinunkin kanssa. Ihan varmasti löytyy aina joku, joka haluaa tutustua myös sinuun. Uskon että sinäkin haluat tutustua johonkin ihmiseen. Tule kerhoon tai kursseille mukaan. Huomaat miten elämäkin hymyilee välillä.

Jos se kotoa lähteminen ja matkojen järjestäminen

on vaikeaa ja pelottavaa, pyydä joku perheesi jäsenistä mukaan tai joku muu tuttu. Aluekuntoutussihteeritkin auttavat matkajärjestelyissä kunhan pyydät. Jos sittenkään ei halua tulla, kerropa meille miksi et? Vaikka vain tässä lehdessä voisit kertoa ajatuksistasi. Sekin kirjoittaminen lehteen on toimintaa.

Pohjois-Karjalan kerhon nimeksi pantiin kuulonäkövammaisten kerho ettei kukaan luule että pitää olla täysin kuuro ja sokea.

Jos tämä lehti eksyy kuulonäkövammaisen lapsen vanhempien käsiin toivoisin, että myös lapset tulisivat herhon piiriin. Kerhon kautta informaatiota voidaan jakaa suureen yleisöön ja vähälukuisena ryhmänä virkistystoimintaa on helpompi järjestää kun mukana on monenikäisiä ja -asteisia vammaisia kuin myös auttajia.

Olen kirjoittanut pitkän kirjeen ja toivoisin että e tarttuisitte entistä ahkerammin kynään ja koneisiin. Tämä avustajajoukko joka kirjoittaa lehteen ja vaihtaa mielipiteitä, saisi olla suurempi. Mukavia talvipäiviä ja antoisia ajatuksia.

Panen tähän vielä runon jonka Lions Ladyt olivat kirjoittaneet kerhomme lahjashekin kuoreen: »Älä luule, että taakka käy harteillasi liian painavaksi, älä luule, että olisit liian heikko kantamaan toisten kanssa vielä heidänkin taakkojaan.»

Pirkko Virtanen

Purjoa ja perunaa keittona

Purjo on se mieto sipuli, joka ei itketä yhtään. Sen lempeä maku on saanut paljon ystäviä. Monet niistä, jotka eivät pidä tavallisesta sipulista, hyväksyvät kuitenkin purjon.

Purjoperunakeitto on taloudellinen ja helppo ruoka. Sen voi soseuttaa tai jättää soseuttamatta, makunsa mukaan. Se on myös kevyt keitto. Siksi sen kanssa maistuvat esimerkiksi juustoleivät tai tuoreet juustosarvet.

Purjoperunakeitto

3 purjoa

1 rkl voita tai margariinia

10-12 dl kasvis- tai lihalientä

6 perunaa

yrttisuolaa

valkopippuria

1 dl kermaa

Huuhto purjot. Paloittele ne. Kuumenna rasva kattilan pohjalla. Lisää purjot ja keitä rasvassa.

Lisää liemi ja kuumenna kiehuvaan. Lisää kuumaan liemeen kuiritut lohkotut perunat.

Keitä kasviksia puolen tunnin ajan. Vatkaa keitto sähkövatkaimella, jolloin se soseutuu tasaiseksi.

Tarksita mausteet. Lisää valmiiseen keittoon tilkka kermaa. Älä keitä enää kermanlisäyksen jälkeen.

Helsingin Sanomat 30.1.